

**Een onbekende zijde van LGOG-lid
Jo Kreukels, belicht door zijn dochter**

Mijn vader was priester

Jo Kreukels (Schaesberg 1938) is in LGOG-kringen vooral bekend als voormalige gemeentearchivaris van Sittard en jarenlang consciëntieuze secretaris van de Kring Sittard (thans De Westelijke Mijnstreek; 1981-1997).

Katja en Jo Kreukels tijdens hun reis naar Jo's oude missiepost IJsland, 2005.

Maar weinigen weten, dat Jo Kreukels van 1965 tot 1970 als montfortaans priester actief is geweest (onder meer in Bonn en op IJsland). Zelfs zijn dochter Katja (Sittard 1974), momenteel werkzaam als zelfstandig journalist en cultuursocioloog, kwam er pas achter toen ze op haar achttiende het ouderlijke huis verliet om te gaan studeren. Het fascineerde haar echter zo, dat ze zich verder ging verdiepen in het geestelijke leven van haar vader en er een boek over geschreven heeft, dat in mei verschijnt bij Querido. In de flyer van haar boek lezen we, dat ze terug reisde naar de tijd toen 95 procent van de Limburgse bevolking katholiek was. Ze volgde het spoor van haar vader en verzaamelde de brokstukken van de oude zuil. Guus Janssen had met vader en dochter een gesprek over het boek.

Jo en Katja, hebben jullie een degelijke katholieke opvoeding gehad?

Jo: Thuis, op school en op de priesteropleidingen heb ik inderdaad een degelijke katholieke opleiding gehad. Het geloof is voor mij nog steeds van groot belang, en wel in de parochies waar de liturgie wordt gevierd. De kerk als instituut is mij vreemd geworden en is voor mij niet meer relevant.

Katja: Mijn jongere broer Paul en ik gingen met onze ouders iedere zondag naar de kerk in de Sittardse parochie Vrangendaal, waar de charismatische pastoor Wiel Meertens met zijn verlichte ideeën indruk op ons maakte. Ik heb het zelfs tot misdienaar geschopt. Wat er feitelijk in de kerk gebeurde, ontging ons wel een beetje. Tegenwoordig bezoek ik graag kerken en steek een kaarsje op voor

zieke vrienden, maar een mis bezoek ik zelden. Bij de wat haperende preken van priesters uit Columbia of India gaat bij mij helaas geen religieus lichtje branden.

Op welk moment kwam in jullie gezin het vroegere priesterschap ter sprake?

Jo: Voordat Katja het ouderlijke huis verliet voor studie vonden we het nodig haar te informeren.

Katja: In 1992, voor het verlaten van het huis, vernam ik het op het terras van lunchroom Schrage aan de Sittardse Markt en was erg verbaasd. Ik kon het me haast niet voorstellen: mijn vader achter zo'n altaar, net als pastoor Meertens. Er was een dimensie bijgekomen.

Jo, wat waren voor jou de overwegingen om een andere levensweg te gaan volgen?

Jo: Onvrede over de starre houding van de kerk, waardoor de hoop op vernieuwing door het Tweede Vaticaans Concilie langzaam werd weggevaagd; heel concreet het verschijnen van de encycliciek *Humanae Vitae* van paus Paulus VI in 1968.

Katja, wat vind jij daarvan?

Katja: Een moedige beslissing en dat zeg ik niet, omdat ik er anders niet was geweest. Mijn vader durfde tegen alle verwachtingen van zijn familie voor een eigen levenspad te kiezen, ongeacht wat de consequenties van die keuze hadden kunnen zijn.

Katja, hoe kwam je ertoe deze publicatie te maken?

Jo: Aanleiding was een reis van Katja en mij naar mijn oude missiepost in IJsland in

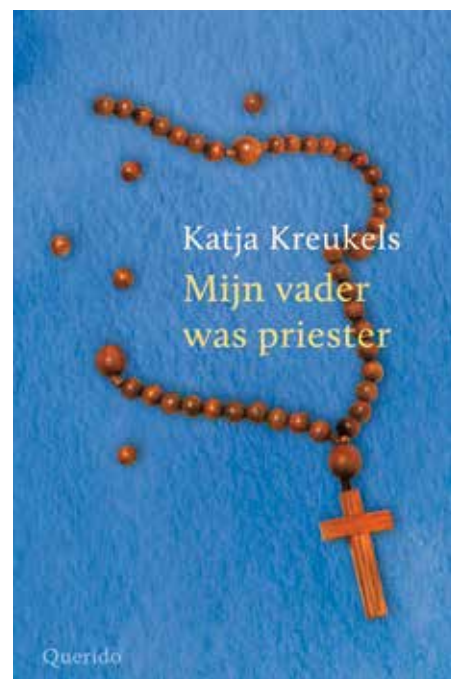
2005. Toen ik vernam van de publicatie was ik verrast, maar ik vond het toch wel spannend.

Katja: Van de IJslandreis maakte ik een verslag. Dat maakte indruk op medecursisten van een schrijfcursus, die mij aanspoorden er een boek van te maken.

Welke passage in het boek moeten we absoluut gelezen hebben?

Jo: Het boek gaat over familie, religie, seminarie en maatschappij. Dat moet je helemaal gelezen hebben. Heel goed beschreven vind ik de priesterwijding, de eerste H. Mis in Oirschot en de plechtige eerste H. Mis in Brunssum (Gregorius-parochie).

Katja: Zelf was ik verwonderd over het feit dat je vroeger priesterspeelgoed had voor kinderen om ze al een beetje warm te maken voor een eventuele geestelijke loopbaan. Daarom deze passage: *Jo speelde zelf ook liever priestertje dan krijgertje. 'Misje spelen' was een populair rooms-katholiek huisritueel waarbij kinderen de liturgie, gebeden, rituelen en handelingen van de eredienst nabootsten. Van zijn Kerkraadse neef Karl had hij het priesterspeelgoed overgenomen. Voordat de thuismis begon, zette de elfjarige priester een klein houten altaar neer in de woonkamer en plaatste de koekjes, die voor hosties moesten doorgaan, zorgvuldig achter de deurtjes van het speelgoedtabernakel, ook wel een sacramentshuis genoemd.* 🐣

Mijn vader was priester van Katja Kreukels is vanaf mei verkrijgbaar bij Querido, ISBN-978-90-214-1685-4 / NUR 320, 240 pagina's, € 21,99.